

סיכומי הדינים העולמיים ממסכתא הגמרא בדף היומי

פרק האומר למסקנא

דף נ"ט ע"א

א. האומר לחבירו צא וקדש לי אשה פלונית, והלך וקדשה לעצמו, מקודשת לשני, אלא שנהג בו מנהג רמאות. ואפילו לא שלחו לשם כך, אלא שביקש ממנו שאם יודמן לו להיות במקום פלוני יקדשנה, נקרא רמאי אם קידשה לעצמו.

ב. וגם אם לא רצתה להתקדש למשלח, לא יקדשנה לעצמו עד שיודיע למשלחו תחילה שאינה חפוצה בו, כדי להוציא את עצמו ממנהג רמאות. ואם הוא חושש שבתוך כך אחר יקדשנה, אין צריך להודיעו. וכן מי ששלח את חבירו לקנות לו קרקע, והלך וקנאה לעצמו, נהג בו מנהג רמאות. ואם לא רצה המוכר למכרו למשלח, יודיענו תחילה. ואם חושש שבתוך כך יבוא אחר ויקנה אותה, אינו צריך.

ג. עני המהפך בחררה של הפקר, ובא אחר ונטלה הימנו, נקרא רשע.

ד. האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שלשים יום, וקידשה אחר בתוך שלשים, מקודשת לשני. ואם היא בת ישראל והשני כהן, תאכל בתרומה. ואם לא קידשה אחר בתוך שלשים, מקודשת לאחר שלשים גם אם נתאכלו המעות, שאין המעות כפקדון ולא כמלוה, שהרי ניתנו לקידושין.

ה. לא בא אחר וקידשה וחזרה בה, לרבי יוחנן חוזרת, שדיבור מבטל דיבור. ולריש לקיש אינה חוזרת, כי נתינת מעות ליד אשה נקרא מעשה במקצת, והדיבור אינו מבטלו. והלכה כרבי יוחנן (ע"ב).

ו. האומר לשלוחו צא ותרום, וחזר וביטלו מלהיות שלוחו, אם עד שלא תרם ביטל, אין תרומתו תרומה. שמינוי השליחות אינו אלא דיבור, ודיבור מבטלו. וי"א שאין יכול לבטלו רק במעשה, כגון שתרום בעל הבית את כריו (ריש לקיש ללשון ב').

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ז. השולח גט לאשתו והגיע בשליח, או ששלח אחריו שליח, ואמר לו גט שנתתי לך בטל הוא, הרי זה בטל גם לריש לקיש. כי כל שלא הגיע גט לידה, אינו אלא דיבור, ודיבור מבטלו.

ח. כל הכלים יורדין לידי טומאתן במחשבה, ואין עולים מידי טומאתן אלא בשינוי מעשה. כי מחשבה של טומאה חשובה כמעשה, שנאמר 'כי יתן וקורים אותו יתן', לומר שאם נוח לו במה שהיה ממילא, הרי זה כאילו נתן בידיים.

דף נ"ט ע"ב

א. האשה שנתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה היא וקדשה את עצמה, אם שלה קדמו קידושיה קידושין, ואם של שלוחה קדמו אין קידושיה קידושין.

ב. לא קדשה את עצמה וחזרה בה, י"א שלרבי יוחנן חוזרת כי דיבור מבטל דיבור, ולריש לקיש אינה חוזרת, כי דיבור לא מבטל דיבור. והלכה כרבי יוחנן.

ג. השולח גט לאשתו, והגיע בשליח, ואמר לו גט שנתתי לך בטל הוא, הרי זה בטל. לרב נחמן חוזר ומגרש בגט זה, ולרב ששת אינו חוזר ומגרש בו. והלכה כרב נחמן, כי אע"פ שביטלו מתורת שליח, לא ביטלו מתורת גט.

ד. קידשה הראשון מעכשיו ולאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום, מקודשת ואינה מקודשת. ואם היא בת ישראל ואחד מהם כהן, או בת כהן לישראל, לא תאכל בתרומה מספק. ונחלקו אמוראים בדין זה: לרב מקודשת ואינה מקודשת לעולם, שהוא ספק אם כוונתו לתנאי שאם לא יחזור יהיו קידושין, או שחזר ממה שאמר מעכשיו, וקידש לאחר שלשים. ולשמואל וודאי תנאי הוא, ולפיכך עד שלשים יום היא ספק מקודשת שמא יחזור בו, ולאחר שלשים מקודשת לראשון.

ה. הנותן גט לאשתו מהיום ולאחר מיתה, לחכמים גט ואינו גט, שהוא ספק תנאי ספק חזרה. לרבי תנאי הוא והגט כשר.

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il